

животны; и въ въздѣха наченѣли да хвър-
катъ разны птици, и сичкытѣ възмож-
ны твари. Тѣй отъ петымъ день земаѣта
наченѣла да са населѣва съ жители, да
са оживѣва отъ тѣхъ, като ги хранѣше
съ плодовеѣ си. Въ шестымъ день Богъ
рекъла: нека са евиѣтъ на земаѣта живот-
ны отъ разны родове, които да живѣ-
ѣтъ на сѣшата. И тозѣ часъ са евили сич-
кы родове животны четырекракы, голѣмы
и малкы, дивы и питомы, и сичкытѣ га-
дове, които пѣзѣѣтъ и са влачатъ. По то-
зи начинъ земаѣта са населѣла съ разны
животны. Но за кого съ тѣзи птици въ
въздѣха, за кого тѣзи животны на сѣ-
шата? Кой ще гледа на небето, което тѣй
великолѣпно са украсѣва отъ разны свѣ-
тила? Кой ще владѣе земаѣта, която тѣй
великолѣпно са украсѣва отъ различни
растенѣя? Дѣ е господарѣтъ на този мѣръ?
Да, него го още нѣмало. И ето Богъ безъ
да отлага до дрѣгый день, направѣла че-
ловѣка, най горнѣето същество отъ сичкы-
тѣ видимы твари, украсѣнѣето на сичка-
та видима природа. Съ сътворѣнѣето на
человѣка Богъ скършилъ сичкото велико
дѣло на творѣнѣето на мѣръ. Съ този на-
чинъ този мѣръ, земаѣта, небето, море-
тата и рѣкытѣ, свѣтилата небесны, дър-
ветата и растѣнѣята, рыбытѣ и птици-